

Közzvélemény-kutatás a 16 évvel ezelőtti békés forradalom jelentőségéről

A lakosoknak mindössze a negyede gondolja, hogy bár nem romlottak az életkörülményei, ám nem is javultak, s csak a megkérdezettek 21 százaléka tapasztalt javulást. Közzvélemény-kutatás a 16 évvel ezelőtti békés forradalom jelentőségéről

A lakosoknak mindössze a negyede gondolja, hogy bár nem romlottak az életkörülményei, ám nem is javultak, s csak a megkérdezettek 21 százaléka tapasztalt javulást.

„Egy neves gondolkodó, Hannah Arendt két olyan forradalmi elvárást fogalmazott meg, melynek jelentős hatása volt az adott forradalmak utáni időszakokra. Az egyik elvárás amerikai típusú: eszerint a forradalomtól kizárólag szabadságot várunk. A francia típusú elvárás szerint pedig az emberek jelentős része elsősorban az életszínvonal emelkedését reméli. A szlovákiai megmozdulás a második kategóriába sorolható. Csakhogy a forradalmak nem képesek életszínvonal-növekedést hozni, sőt a megmozdulások után általában még nagyobb gazdasági nehézségekkel kerül szembe az adott ország, hiszen a rendszert kell átalakítani, aminek megvan az ára, s nem megy egyik napról a másikra” – magyarázta lapunknak Öllös László.

A politológus kifejtette: a forradalmak szabadságot hoznak, amivel élhetnek azok, akik ezzel élni akarnak. Ezzel egy időben azonban megteremtődik az esély is az élet minőségének a javulására, és szerinte mindenféle vargabetű ellenére már Szlovákiában is tapasztalható javulás. Akik a gondoskodó államot sírják vissza – úgymond, a szabadsággal együtt –, azok természetesen elégedetlenek, s mindenféle diktatórikus irányzatokat támogatnak. „agy tehetnek szert nagy népszerűsége azok, akik megígérik, ha hatalomra kerülnek, majd az állam gondoskodik a polgárokról. Mivel erre van kereslet, a politikában időről időre felbukkan valaki, aki ezt hangoztatja. Csakhogy az ilyen ígérek – főleg a globalizáció idején – nem tarthatóak” – tette hozzá Öllös a Smerre célozva. (sza)